

e-bülten

e-bulletin

Cilt/Volume: 47 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2021

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

Cilt/Volume : 47
Yıl/Year : 47

Sayı/Issue : 1

Ocak/January 2021
Sıra Sayı/Seria : 167

ISSN 1300-0209

Üç ayda bir yayımlanan hakemli bir dergidir.

This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

e-bülten

e-bulletin

Cilt/Volume: 47 • Sayı/Issue: 1 • Ocak/January 2021

Yargıtay Dergisi
TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

Mehmet AKARCA
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Hikmet KANIK
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Ahmet YENER
Yargıtay 10. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan KARA
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut COŞKUN
Yargıtay 23. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih AKDOĞAN
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör
Editor

Firuze BIYIK
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin DAMAR

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.

For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri

Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek-1 Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiçbir yerde temsilcimiz yoktur. Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2021

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazarı aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi

yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınan doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz, s.20.

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayımlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi'ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi'ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forget/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4

size paper, one having the cover page with author information, the other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz, p.20.

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on

Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers’ reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor’s opinion or after obtaining a third reviewer’s report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Dr. Emre KALENDER

Konut Yapı Kooperatiflerinde Aidat Ödeme Borcunda Temerrüt
Faizi Oranı

*Interest Rate Applicable in Case of Default in Payment of
Contribution Fee in House Building Cooperative Societies.....* 15-34

Serdar MUTTA

Bir Koruma Tedbiri Olarak Adli Kontrol

Judicial Supervision As A Protective Measure..... 35-68

Av. Emre DİZDAR

Hukukî Hatanın Ceza Sorumluluğuna Etkisi

The Effect of Mistake of Law on Criminal Responsibility..... 69-130

Öğr. Gör. Duygu ARDA BAĞCE

Alt Kira

Sub-Lease..... 131-158

Arş. Gör. Mücahit KELEK

COVID-19 Virüsü Nedeniyle Hayatını Kaybeden Sağlık
Personeli Açısından İdarenin Sorumluluğu

*The Liability of The Administration in Terms of The Health
Personnel Who Lose Their Life Due to COVID-19 Virus.....* 159-190

İÇİNDEKİLER
CONTENTS**Arş. Gör. Mehmet Zahid YENER**

Edinilmiş Mallara Katılma Rejimi Bakımından Kıdem
Tazminatının Değerlendirilmesi

*Evaluation of Regime of Participation in Acquired Property in
Terms of Severance Pay.....* 191-222

AKADEMİK YAZILAR
ACADEMIC WRITINGS**Osman ATALAY**

İnfaz Hukuku

Execution Law..... 223-304

Dr. Cemal Fazıl KARAKAŞ

Yargıtay Mazisinde (II) Bir Anadolu Bilgesi: Sabahattin Eryurt
ve Etik/Davranış İlkeleri

*In The History of Yargıtay (II), An Anatolian Wise Person:
Sabahattin Eryurt and His Ethical/Behavioural Principles* 305-320

KONUT YAPI KOOPERATİFLERİNDE AİDAT ÖDEME BORCUNDA TEMERRÜT FAİZİ ORANI

INTEREST RATE APPLICABLE IN CASE OF DEFAULT IN PAYMENT OF CONTRIBUTION FEE IN HOUSE BUILDING COOPERATIVE SOCIETIES

Dr. Emre KALENDER*

ÖZ

Aidat ödeme borcunu ifada temerrüde düşen ortaklara uygulanacak faiz oranı, kooperatif genel kurulunca kararlaştırılır. Genel kurul bu oranı belirlerken serbest bir şekilde karar alır. Ancak kooperatif uygulamasında, ortaklarca yüksek bulunan faiz oranına itiraz edilmektedir. Yargıtay, önüne gelen uyuşmazlıklarda, kooperatif genel kurulunca belirlenen faiz oranında, TBK m. 120'deki sınıra uyulması gerektiğine karar vermektedir. Kararların temelinde, kooperatifin amacı ve bu amacın yorumundan yola çıkarak, kooperatif ile ortağı arasında "ticari iş"/"ticari ilişki" bulunmadığı düşünülmektedir. Ancak bu yaklaşım birçok sebeple tartışmaya açıktır. Zira mehz İsviçre hukukunda da haklı olarak kabul edildiği üzere kooperatiflerin amacı günümüz ekonomik gerçekliğine uygun yorumlanmalıdır. Ayrıca kooperatif ile ortakları arasındaki ilişkinin hukukî niteliği belirlenirken TTK hükümleri ile kooperatifin tacir olduğu göz ardı edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Kooperatif, aidat, temerrüt faiz oranı, Türk Borçlar Kanunu m.120, Kooperatifin amacı.

Makalenin Geliş Tarihi : 27/11/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 28/01/2021

* Kırıkkale Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ticaret Hukuku ABD Öğretim Üyesi,
e-mail: ekalender@kku.edu.tr.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2868-2448>

ABSTRACT

Cooperative Society General Assemblies decide the interest rate applicable to their partners that lapse into default in payment of their contribution fees. While determining this rate, the General Assembly takes the decision freely. However, in cooperative society practice, the partners may object to such interest rate which is found to be high. In the disputes referred to the Supreme Court of Appeals, the Supreme Court adjudges that it is necessary to comply with the limitations prescribed by article 120 of the Turkish Obligations Code, in respect of the interest rates determined by Cooperative Society General Assemblies. As the basis of these judgments, it is considered that there is no “business transaction”/“commercial relationship” between the cooperative society and its partner, given the objective of the cooperative society and the interpretation of this objective. However, this approach is debatable for many reasons. As a matter of fact, as justifiably adopted in the origin Swiss Law, the objective of a cooperative society should be interpreted in accordance with today’s economic realities. Furthermore, in determining the legal characteristic of the relationship between a cooperative and its partners, the fact that the cooperative is a merchant and the provisions of the Turkish Commercial Code should not be ignored.

Keywords: Cooperative society, contribution fee, default interest rate, article 20 of the Turkish Obligations Code, objective of a cooperative society.

BİR KORUMA TEDBİRİ OLARAK ADLİ KONTROL *JUDICIAL SUPERVISION AS A PROTECTIVE MEASURE*

Serdar MUTTA*

ÖZ

Ceza Muhakemesi Kanunu'nda, ceza yargılamasının sağlıklı bir şekilde ilerleyebilmesi, maddi gerçeğe ulaşılması ve yargılama sonucu verilen cezaya dair hükmün infazı amacıyla koruma tedbirleri düzenlenmiştir. Bahsi geçen amacın gerçekleştirilmesi açısından uygulamadaki en ağır tedbir tutuklamadır. Tutuklama, şüpheli veya sanığın suçluluğundan tam olarak emin olmadan kişi hürriyetinin tamamen ortadan kaldırılmasına sebebiyet vermektedir. Kişinin hürriyeti tamamen kısıtlanmadan ama ceza yargılamasının da olması gerektiği gibi devam etmesini sağlamak amacıyla adli kontrole başvurulmaktadır.

Adli kontrol, modern ceza hukuk sisteminin keşfettiği belki de en akılcı koruma tedbirlerinden biridir. Adli kontrol, tam bir denge sağlayıcıdır. Bir yandan maddi gerçekliğe ulaşılması ve cezanın infazını sağlamaya hizmet etmekte diğer yandan kişi hak ve hürriyetlerini gerektiği kadar kısıtlamaktadır.

Adli kontrole ilişkin düzenlemeler sistematik olarak hukukumuza 2005 yılında 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile girmiştir. Kanunumuzdaki düzenlemelerin asıl kaynağı ise Fransız Ceza Usul Kanunu'dur. Sistematik olarak ve yükümlülüklerin türleri açısından hemen hemen Fransız Kanununun tamamı hukuk sistemimize dahil edilmiştir.

Makalenin Geliş Tarihi : 04/11/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 28/01/2021

* Yargıtay 12. Hukuk Dairesi Üyesi, Yakın Doğu Üniversitesi Doktora Öğrencisi,
e-mail: serdarmutta@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0343-3236>

Bu makalede 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nda düzenlenen adli kontrol tedbirlerinin genel çerçevesi çizilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Adli Kontrol, Tutuklamanın Alternatifi, Koruma Tedbiri, Adli Kontrol Yükümlülükleri, Ölçülülük İlkesi, Kişi Hürriyeti.

ABSTRACT

Turkish Code of Criminal Procedure includes protective measures with the aim of protecting criminal procedure's healthy progress, reaching the material fact and execution of sentence regarding the punishment that was given after the trial. The heaviest protective measure to implement this mentioned aim is detention. Detention, causes a person's freedom to be completely annihilated before final verdict. Judicial supervision is consulted so as not to restrict the person's freedom completely, but also the criminal proceeding continues as it should be.

Judicial supervision may be one of the most rational protective measures that modern criminal law system discovered. Judicial supervision is an absolute balancer. On the one hand, it serves to reach material fact and execute the sentence; on the other hand, it restricts individual rights and freedoms commensurately.

Regulations regarding judicial supervision entered the Turkish Judicial System systematically in 2005 with Code of Criminal Procedure No. 5271. These regulations' primary source is the French Code of Criminal Procedure. In terms of system and obligations, almost all of the French Code was taken into Turkish Judicial System.

In this article, the general framework of the judicial supervision measures regulated in the Code of Criminal Procedure No. 5271 will be drawn.

Keywords: Judicial Supervision, Alternative of Detention, Protective Measure, Judicial Supervision Obligations, Principle of Proportionality, Personal Liberty.

HUKUKÎ HATANIN CEZA SORUMLULUĞUNA ETKİSİ

THE EFFECT OF MISTAKE OF LAW ON CRIMINAL RESPONSIBILITY

Av. Emre DİZDAR*

ÖZ

Ceza kanununun bağlayıcılığı ile ceza hukukunun vazgeçilmez önemdeki ilkesi olan kusur sorumluluğunun kesiştiği alan hukukî hata konusudur. Hata, failin tasavvuru ile gerçeklik arasındaki uyumsuzluk olarak tanımlanabilir. Failin yanılması hukuk kuralının varlığına veya yorumuna ilişkin ise bu durum hukukî hata olarak adlandırılmaktadır. Hukukî hataya dair teorik çabaların merkezinde bu konuyu kusur sorumluluğu esasına uygun biçimde ve kanunların bağlayıcı otoritesini zedelemekten çözümlenme arayışı yer almaktadır. Bu çalışma boyunca kusur sorumluluğu ilkesi ile kanunların bağlayıcılığını temin etme gerekliliğinin bağdaştırılması hedeflenmiştir. Anılan amaç doğrultusunda, teorik açıdan tutarlı, Türk Ceza Kanunu'nun 4'üncü maddesi ile 30'uncu maddesinin 4'üncü fıkrasında yer alan hükümlere lafzen uyumlu ve uygulamadaki muhtemel sorunlara ışık tutar mahiyette sonuçlara varılmaya çalışılmıştır. Bu bağlamda, hukukî hata kavramı, “*kanunu bilmemek mazeret sayılmaz*” ilkesi, bu ilkenin teorik altyapısı, sınırları, hataya ilişkin çeşitli tasnifler ve Türk Ceza Kanunu'nda yer alan ilgili hükümler açıklanmıştır. Zikredilen hususlara ilişkin yapılan teorik açıklamalar çerçevesinde, hukukî hatanın failin cezaî sorumluluğuna etkisi, farklı ihtimaller dikkate alınarak izah edilmiştir. Çalışmanın son kısmında, Yargıtay'ın konuyla ilgili bazı kararları, benimsediğimiz teorik yaklaşım doğrultusunda tahlil edilmiştir.

Makalenin Geliş Tarihi : 12/02/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 28/01/2021

* Serbest Avukat, Kocaeli Barosu, Marmara Üniversitesi Kamu Hukuku Doktora Programı Öğrencisi, e-mail: av.emredizdar@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0249-1056>

Anahtar Kelimeler: Hata, Hukukî Hata, Fiilî Hata, Ceza Sorumluluğu.

ABSTRACT

The intersection of the bindingness of the criminal law and the principle of guilt that has indispensable importance in criminal law is the subject of mistake of law. Mistake can be defined as the mismatch between the perception of the perpetrator and reality. If the perpetrator's mistake is related to the presence or interpretation of the norm, this is called a mistake of law. At the center of the theoretical efforts on the mistake of law is the search for resolving this issue on the basis of the principle of guilt and without harming the binding authority of the law. In this study, I aimed to reconcile the principle of guilt and the necessity of ensuring the bindingness of laws. In line with the mentioned purpose, it is tried to reach conclusions that are theoretically consistent, compliant with the provisions of Article 4 and Article 30/4 of the Turkish Penal Code and to shed light on possible problems in practice. In this context, the concept of mistake of law, the principle of “*Ignorantia juris non excusat - ignorance of the law excuses not*”, the theoretical background and limits of this principle, various classifications related to the mistake and the relevant provisions in the Turkish Criminal Code were explained. Within the framework of the theoretical explanations regarding the mentioned issues, the effect of the mistake of law on the perpetrator’s criminal responsibility is explained by considering different possibilities. At the end of this study, some decisions of the Court of Cassation on the subject have been analyzed in line with the theoretical approach that we have adopted.

Keywords: Mistake, Mistake of law, Mistake of fact, Criminal Responsibility.

ALT KİRA SUB-LEASE

Öğr. Gör. Duygu ARDA BAĞCE*

ÖZ

Borçlar Hukuku'na hakim olan en önemli ilkelerden biri; “sözleşme özgürlüğü”dür. Buna göre taraflar, diledikleri kişi ile sözleşme yapabileceği gibi, sözleşme yapma, sözleşme içeriğini belirleme, sözleşmeyi sona erdirme serbestisine sahip olabilmektedir. Bu çerçevede, bireyler, sözleşme-alt sözleşme şeklinde bir yapılanma yaratmaları da mümkün olmaktadır. Kanunda bu tür bir düzenlemeye yer verilmesinin sebebi ise, kişilerin hukuksal ve ekonomik açıdan çıkarlarının korunmasıdır. Alt kira sözleşmesine de bu bakış açısıyla bakacak olursak; kiracı her ne kadar malı genellikle kendi kullanımını için kiralamış olsa da, kiracının, mevcut kira sözleşmesine dayanarak, kiralananı kısmen ya da tamamen bir başkasına yeniden kiralaması mümkün olacaktır. Alt kiraya ilişkin hüküm, TBK. m. 322’de düzenlenmiş olup; ilk fıkrada; genel kira ilişkileri, ikinci fıkrada; konut ve çatılı iş yeri kiralalarına ilişkin durumlar, üçüncü fıkrada ise; konut ve çatılı iş yeri kiralaları dahil diğer kira ilişkilerini kapsar şekilde düzenleme bulunmaktadır. Çalışmada, alt kira sözleşmesi, bir alt sözleşme niteliği taşıdığından öncelikle alt sözleşme kavramına değinilerek, alt sözleşme kavramı, unsurları, sonuçları ve alt kira sözleşmesinin asıl sözleşmenin varlığı üzerindeki etkisine yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kira Sözleşmesi, Alt Sözleşme, Alt Kira.

Makalenin Geliş Tarihi : 16/09/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 28/01/2021

* Öğretim Görevlisi, İstanbul Rumeli Üniversitesi,
e-mail: dhidayet.ardabagce@rumeli.edu.tr.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0695-4908>

ABSTRACT

One of the most important principles that dominate the Law of Obligations; It is “freedom of contract”. Accordingly, the parties can make a contract with any person they wish, as well as have the freedom to make a contract, determine the content of the contract, and terminate the contract. In this framework, it is possible for individuals to create a structure in the form of contract-sub-contract. The reason for including such a regulation in the law is the protection of legal and economic interests of the persons. If we look at the sub-lease agreement from this point of view; Although the tenant has generally leased the property for his own use, it will be possible for the tenant to re-lease the lease partially or completely to someone else, based on the existing lease. Sub-lease provision, TBK. m. It was arranged in 322; in the first paragraph; general lease relations, in the second paragraph; Situations regarding housing and roofed workplace rents, in the third paragraph; There is a regulation to cover other rental relationships, including housing and roofed workplace rents. In the study, since the sub-lease contract has the nature of a sub-contract, firstly the concept of sub-contract is mentioned, and the concept of sub-contract, its elements, results and the effect of the sub-lease contract on the existence of the original contract are included.

Keywords: Lease Agreement, Sub Contract, Sub-Lease.

COVID-19 VİRÜSÜ NEDENİYLE HAYATINI KAYBEDEN SAĞLIK PERSONELİ AÇISINDAN İDARENİN SORUMLULUĞU

THE LIABILITY OF THE ADMINISTRATION IN TERMS OF THE HEALTH PERSONNEL WHO LOSE THEIR LIFE DUE TO COVID-19 VIRUS

Arş. Gör. Mücahit KELEK*

ÖZ

2019 Aralık sonunda Çin'in Wuhan şehrinde ortaya çıkan ve kısa sürede tüm dünyaya yayılan Covid-19 virüsü Dünya Sağlık Örgütü tarafından pandemi ilan edilmiştir. Covid-19 başta sağlık sistemi ve sağlık çalışanları olmak üzere hayatın her alanını etkilemiştir.

Sağlık hizmetleri, hizmetin niteliği gereği bünyesinde risk taşıyan hizmetlerdir. Ancak şu anda içinde bulunduğumuz durum ve karşılaştığımız Covid-19, bu riski olağan sınırından dışarı taşıyarak olağanüstü ve özel bir duruma getirmiştir. Tehlikeli olması ve toplum içinde bazı kimselerin bu riske katlanarak zarar görmesi halinde uğrılan zararın topluma pay edilmesi hukuk devleti, sosyal devlet ve hakkaniyet gereğidir.

Çalışmanın konusu, sağlık çalışanlarının Covid-19 virüsüne yakalanması ve hayatını kaybetmesi nedeniyle idarenin sorumluluğuna ilişkin değerlendirme yapmaktır. Bu kapsamda idarenin sorumluluğuna ilişkin temel ilkeler bağlamında Covid-19 kapsamında idarenin sorumluluğunun mümkün olup olmadığı, hangi hallerde ve hangi ilke çerçevesinde

Makalenin Geliş Tarihi : 15/10/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 28/01/2021

* Tokat Gaziosmapaşa Üniversitesi İdare Hukuku ABD Araştırma Görevlisi,
İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku ABD Doktora
Öğrencisi, e-mail: mucahitkelek@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7198-6263>

vesinde ve ne kadar sorumlu olup olmadığı tartışılacaktır. İdarenin sorumlu olup olmayacağının sorumluluk ilkeleri ve içinde bulunduğumuz Covid-19 pandemisi açısından değerlendirilmesi amacını taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, İdari Sorumluluk, Hizmet Kusu-ru, Kusursuz Sorumluluk, Mesleki Risk İlkesi, Kamu Külfetleri Karşı-sında Eşitlik İlkesi.

ABSTRACT

The Covid-19 virus, which emerged in Wuhan, China at the end of December 2019 and spread all over the world in a short time, was declared a pandemic by the World Health Organization. Covid-19 has affected all areas of life, especially the health system and healthcare professionals.

Health services, due to the nature of the service, are services that carry risks. However, the current situation we are in and the Covid-19 we are facing has brought this risk out of its usual limit and made it an extraordinary and special situation. If it is dangerous and some people in the society are harmed by bearing this risk, it is a necessity of the rule of law, welfare state and equity to share the loss suffered with the society.

The subject of the study is to make an assessment of the responsibility of the administration for the healthcare workers catching the Covid-19 virus and losing their lives. In this context, it will be discussed whether the responsibility of the administration is possible within the scope of Covid-19 in the context of the basic principles regarding the responsibility of the administration, in which cases and within the framework of which principle and how much it is responsible. It aims to evaluate whether the administration will be responsible or not in terms of the principles of responsibility and the Covid-19 pandemic we are in.

Keywords: Covid-19, Administrative Liability, Service Defect, Absolute Liability, Principle of Occupational Hazard, Principle of Equity Before Public Burdens.

**EDİNİLMİŞ MALLARA KATILMA REJİMİ BAKIMINDAN
KIDEM TAZMİNATININ DEĞERLENDİRİLMESİ**
*EVALUATION OF REGIME OF PARTICIPATION IN
ACQUIRED PROPERTY IN TERMS OF SEVERANCE PAY*

Arş. Gör. Mehmet Zahid YENER*

ÖZ

Taraflar, evlenme ile birlikte yeni hukuki bir statüye sahip olur. Evlilik statüsünün bağlı olduğu usul ve esaslar, kanun koyucu tarafından çeşitli düzenlemelere tabi tutulmuştur. Bu düzenlemelerden bazıları da eşlerin malvarlıklarına ilişkindir. Evlilik birliği çeşitli sebeplerle sona erdiğinde, eşler arasındaki malların ne şekilde tasfiye olacağı yine kanun koyucu tarafından hüküm altına alınmıştır. Bu usullerden biri de yasal mal rejimi olarak kabul edilen edinilmiş mallara katılma rejimidir.

İşçinin iş sözleşmesi sona erdiğinde sahip olduğu mali haklardan biri de kıdem tazminatıdır. İşçinin kıdem tazminatı hakkına sahip olabilmesi için, kanunda belirtilen çalışma süresinin doldurulması ve kanunda sayılan sebeplerin biri ile sözleşmesi son bulması gerekir.

Edinilmiş mallara katılma rejiminde, hangi malların edinilmiş hangi malların kişisel mal sınıfında olduğu kanunla sayılmıştır. TMK m. 291, edinilmiş mal türlerinin neler olduğu belirtilmiştir. Kıdem tazminatı, edinilmiş mallar arasında açıkça sayılmayan bir tazminat türüdür. Bu bakımdan kıdem tazminatının, edinilmiş mallara katılma mal rejiminde hangi mal türünün kapsamında olduğunun değerlendirilmesi-ne ihtiyaç vardır.

Makalenin Geliş Tarihi : 26/11/2020

Makalenin Kabul Tarihi : 28/01/2021

* Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi, e-mail: mehmetzahidyener@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2458-9580>

Anahtar Kelimeler: Edinilmiş Mallara Katılma Rejimi, Kıdem Tazminatı, Kişisel Mal, Edinilmiş Mal

ABSTRACT

The parties get a new legal status with the marriage. The procedures and principles which are dependent to the marital status have been subject to various regulations by the legislator. Some of these regulations are related to the assets of the spouses. When a marriage ends because of various reasons, the issue of how the property between the spouses will be liquidated is also ruled by the lawmaker. One of these procedures is the regime of participation in acquired properties, which is considered the legal regimes goods

When an employee's employment contract expires, he/she has some financial rights. One of these rights is severance pay. There are some conditions are required for the employee to have a severance pay. These conditions are the working period specified in the law must be completed and her/his contract must be terminated for one of the reasons listed in the code.

In the regime of participation in acquired property, it is counted which goods are acquired and which goods are in the personal property. Turkish Civil Code article 291 are regulated the types of property which are acquired or personal. Severance pay is a type of compensation that is not explicitly counted among acquired property. So, there is a need to evaluate which type of property the severance pay belongs to in the acquisition property regime.

Keywords: Regime of Participation in Acquired Property, Severance Pay, Acquired Property, Personal Property.

İNFAZ HUKUKU EXECUTION LAW

Osman ATALAY*

1. BÖLÜM:

I- İNFAZ VE İNFAZ HUKUKU:

TANIMLAR VE GİRİŞ:

İnfaz kelimesi: Yapma, bitirme, icra etme, gereğini yapma, sonlandırma, yerine getirme ve sonuç alma anlamlarına gelir.

İnfaz Hukuku: Ceza Mahkemeleri tarafından verilen, kesinleşmiş mahkumiyet kararlarından Ceza ve Güvenlik Tedbirlerine ilişkin yaptırım ve tedbirlerin yerine getirilmesinde uygulanması gereken kanun, usul ve kuralların neler olduğunu belirten **hukuk dalına** denir.

İnfaz Hukuku, ceza hukukunun bir dalıdır. İnfaz hukukunu şöyle de tanımlayabiliriz, Ceza mahkemeleri tarafından verilen mahkumiyet kararlarından **hapis, adli para cezası ve güvenlik tedbirlerinin** nasıl ve ne şekilde yerine getirileceğini anlatan **ceza hukukunun bir dalıdır**.

İnfaz ve İnfaz hukuku, toplumda işlenen suçların caydırıcılığı açısından son derece önem taşımaktadır. Ceza Mahkemelerince mahkumiyet kararı verebilir. Ancak bu mahkumiyet kararları infaz edilemiyorsa, toplum açısından hiçbir anlam ve önem taşımaz, ayrıca caydırıcılığı da olmaz. Önemli olan ceza mahkemelerince verilen kararların infazının yapılacağına dair inancın, toplumda kesin olarak hakim olmasıdır. Dünyanın en güzel suç soruşturmasını ve yargılamasını yapabilirsiniz, ancak yaptığınız yargılama sonucunda verilen mahkumiyet kararını infaz edemez iseniz bunun hiç bir caydırıcılığı olmaz, bu nedenle infaz çok önemlidir.

Geliş Tarihi : 11/11/2020

Kabul Tarihi : 28/01/2021

* Yargıtay 1. Ceza Dairesi Başkanı, e-mail: osmanatalay1@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6228-6361>

YARGITAY MAZİSİNDE (II) BİR ANADOLU BİLGESİ:**Sabahattin Eryurt ve Etik/Davranış İlkeleri***IN THE HISTORY OF YARGITAY (II),**AN ANATOLIAN WISE PERSON: Sabahattin Eryurt**and his Ethical/Behavioural Principles***Dr. Cemal Fazıl KARAKAŞ***

*Dirayeti ve verdiği güvenle
zor günleri birlikte aştığımız,
Değerli ağabeyim
Mehmet Akarca'ya saygıyla...*

I

Yargıtay'ın geri dönüşüm atıklarının bırakıldığı yerden topladığım kitap ve belgeler, kütüphanemin Yargıtay'ın mazisi hakkında oluşturduğum heyecan verici bir bölümünde duruyor.

Kemal Oğuzman'ın el yazısı ile Mustafa Çenberci'ye ithaf yazıp imzaladığı bir kitap, 1931 yılından kalan bir karardüzeltilme dilekçesi sureti, 1932 yılından birkaç ilam taslağı, Yargıtay üyelerinin eski yazı tutulmuş müzareke notları ve daha birçoğu.

Geliş Tarihi : 02/06/2020

Kabul Tarihi : 28/01/2021

* Hâkim, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi, 23. Hukuk Dairesi Üyesi,
e-mail: cemalfazil@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0952-1959>